

Ligg med mig, här på dödsbädden

På en trappa i Trädgården som badar i rosaskimrande ljus och bland dansanta, semesterfirande människor frågar du mig vad jag vill ha uppnått när jag ligger på min dödsbädd. Och fastän frågan egentligen är både elak, omöjlig och alldeles för tung för att få delta i en första konversation är den alldeles på sin plats. För jag inser att jag har ett svar, och att du får höra det. Svaret är att jag vill ha berört människor, och vipps, så har jag berört dig. För du visste nog att den frågan skulle få dig att förstå mig lite mer, men du visste nog inte att det var ett svar du skulle få från någon som utbildar sig på siffror och kapital. Och vipps, så var jag inte längre bara den söta flickan som nyss satt i trappan på andra sidan, i prickig klänning och med ett busigt leende på läpparna. Plötsligt var jag så mycket mer. Och kanske var det just det som fick dig att gå så tätt bredvid mig längs Götgatan att våra kroppar ibland stötte ihop, istället för bredvid min bedårande bästa vän. Kanske var det faktumet att du gjorde mig både tafatt, talför och förstummad som gör att jag längtar lite efter dig nu, som gör att jag vill se till att du inte glömmer din jacka någonstans ikväll. Som gör att jag vill se dig i ögonen och säga någonting slugt och iaktta när du spricker upp i ett leende. Jag vill veta mer om din kajak och din pappa. Jag vill prata med dig. För du lyssnar och till dig verkar det spela roll vad jag säger, och jag tycker liksom om att spela roll. Att beröra människor. Och dessutom kände jag mig både vacker, intelligent, starkskör och rolig vid din sida, och jag älskar att känna mig som någons. Så en dag är det nog min tur, att fråga dig. Vad du på din dödsbädd vill tänka på.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ericafika med Poeter.se id #43843 innehar upphovsrätten